

гр. Перник, 25 юли 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, втори касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пет юли две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

при секретаря А.М.***, в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Гроздинска к.н.а.х.д.№ 218 по описа за 2012 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 предл. второ от ЗАНН във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция “Инспекция по труда”–Софийска област срещу решение № 146 от 13. 06. 2012г., постановено по н.а.х.д. № 38/2012г. по описа на Радомирския районен съд. Със съдебното решение е изменено наказателно постановление №23-2304460 от 06.01.2012г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” – Софийска област, с което на “****” ЕООД, гр. Радомир, ул. “****”№ 11, БУЛСТАТ *****, в качеството му на работодател е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3000 лева, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), като размера на имуществената санкция е намален на 100 лева, на основание чл. 415в от КТ.

С касационната жалба се оспорва постановеното съдебно решение като незаконосъобразно и неправилно. Правят се възражения за неприложимост на привилегирвания състав на чл. 415в от КТ. Според касационния жалбоподател нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ е неотстранимо. Не е взет предвид факта, че в деня на проверката е констатирано и друго нарушение по отношение на друго лице в същия обект. Също така се излагат доводи, че нарушението е отстранено след намеса на контролния орган, а не по инициатива на работодателя. При определяне на размера на имуществената санкция от административно - наказващия орган е съобразен чл. 27 от ЗАНН. С тези съображения се иска отмяна на съдебното решение постановяване на ново решение, с което да се остави в сила наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в производството пред касационната инстанция и не представя становище.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че касационната жалба е подадена в срок и от надлежна страна и е

допустима, по същество е основателна. Привилегирваният състав на чл.415в от КТ е неприложим, защото нарушението не може да бъде отстранено.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК и извърши проверка на обжалваното съдебно решение на посочените касационни основания по чл. 348 от НПК, намира, че: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от лице, което има правен интерес и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

С решение № 146 от 13. 06. 2012г., постановено по н.а.х.д. № 38/2012г. по описа на Радомирския районен съд е изменено наказателно постановление №23-2304460 от 06.01.2012г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област, с което на "****" ЕООД, гр. Радомир, в качеството му на работодател е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000 лева, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), като размерът на имуществената санкция е намален на 100 лева, на основание чл. 415в от КТ.

За да постанови решението си, съдът е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с преписката във връзка с наказателното постановление, както и показанията на актосъставителя и на свидетелите по акта. Въз основа на тях, съдът е обосновал правния извод, че при издаване на обжалваното наказателно постановление са събрани достатъчно доказателства, които установяват извършването на посоченото в наказателното постановление административно нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ. В съответствие с изяснената и доказана фактическа обстановка районният съд е приел, че административното нарушение е извършено и доказано, но са налице предпоставки за малозначителност на деянието по чл.415в от КТ. На това основание съдът е изменил наказателното постановление и е наложил имуществена санкция в размер на 100 лева.

Настоящият състав намира, че не са налице основания за отмяна на решението на Радомирския районен съд. Правилно е заключението, че по делото безспорно е установено извършване на нарушение по чл. 414, ал. 3 от КТ. На 04.11.2011г. в 14.19часа, "****" ЕООД, гр. Радомир, в качеството му на работодател е допуснал до работа В. Л. П.***, на длъжност "сервитьор" преди да ѝ предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ заверено от териториалната дирекция на НАП. Касационният състав споделя становището на районния съд, че са налице основания за малозначителност на деянието, съгласно чл.415в от КТ в редакцията на текста към момента на издаване на наказателното постановление. Привилегирваният състав е приложим за всяко нарушение по КТ, което е отстранено веднага след установяването му и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители. В конкретния случай са налице и двете кумулативно изискуеми предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ. Нарушението е отстранено веднага след като е констатирано. На В. Л. П.*** е връчено уведомление за сключен трудов договор, заверено от ТД на НАП, което е получено от нея срещу подпис на 04.11.2011г. На 02.11.2011г. ѝ е връчено и копие от двустранно подписан трудов договор, също срещу подпис. От забавеното връчване на документите не са настъпили вредни последици. За

нарушение по чл. 414, ал. 3 от КТ при предпоставките на чл. 415в от КТ административно-наказващият орган е следвало да приложи привилегирания текст на чл. 415в от КТ. В този смисъл е и ТР №3/10.05.2011г. на ВАС.

Неоснователно е и възражението относно размера на санкцията по чл.415в от КТ. Районният съд е мотивирал определянето на размера на наказанието към минималния с обстоятелствата по делото и ниската степен на обществена опасност на деянието.

Предвид горното, настоящият касационен състав намира, че следва да бъде оставено в сила обжалваното решение на Радомирския районен съд.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 146 от 13. 06. 2012г., постановено по н.а.х.д. № 38/2012г. по описа на Радомирския районен съд.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/